Gartner Tidende

Organ for „Almindelig dansk Gartnerforening".

Nr. 24.	Torsdag den 23. November.	1893.

Plantesygdomme

Medfølgende Blade af en Drivagurk (D. T. Poulsens), besatte med Lus, vise en Sygdom, som i Aar totalt har ødelagt alle vore Drivagurker og Meloner. Den optraadte her tidlig i Foraaret og har siden ikke været til at faa Bugt med, men stadig forværret sig og anrettet en Skade, som vi lavest anslaa til 500 Kr. Alle prøvede Midler imod den have vist sig resultatløse. Den optræder lige ødelæggende saavel under Glas som under aaben Himmel. Den har nu ogsaa angrebet Agurkerne paa Friland, langt fjærnet fra Driverierne.

Der spørges nu: Kjendes der noget virksomt Middel mod dette Onde, hvorledes overvintrer Svampen og er der Fare for, at den til næste Aar kommer igjen? N. N.

Agurker og Meloner ere i de senere Aar blevne plagede af forskjellige Sygdomme, som man ikke tidligere har kjendt, eller som i alt Fald ikke ere blevne nøjere undersøgte. De oven for omtalte Agurkplanter vare i den Grad befængte med Bladlus, at den egentlige Sygdom næsten skjultes heraf, men saavidt det kunde skjønnes, vare Planterne oprindelig angrebne af en Snyltesvamp, som i Aar har huseret flere Steder her i Landet, og som mere eller mindre har ødelagt Agurkavlen. Sygdommen har været kjendt i flere Aar i Frankrig under Navn af »Nuile«, og den Svamp, der foraarsager Sygdommen er i 1891 beskreven af Prillieux under Navn af *Scolecotrichum melophthorum*. Mine Undersøgelser af Svampen har imidlertid ført til, at den maa tilhøre en anden Svampeslægt. Den franske Botaniker synes kun at have undersøgt Svampen i dens yngre Stadium, medens den alene bærer torummede Sporer, hvorimod den i senere udviklet Tilstand frembringer talrige, meget større Sporer, med indtil en halv Snes Tværvægge og et forskjelligt Antal finere Længdevægge. Heraf følger, at Svampen maa henføres til Slægten *Macrosporium*, og dens rette Navn bliver altsaa *Macrosporium melophthorum*. Den foraarsager, at Stænglerne i

a. En ung Agurk, hvis mellemste Del er angreben af Svampen.
b. Sporebærende Hyfegrene.
c—f. Sporer i forskjellige Udviklingstrin.
b—f. 500 Ganges Forstørring.

kortere eller længere Strækninger blive blegbrune, idet de gjennemtrænges af det grenede og leddede Svampevæv, der paa Overfladen af Stænglerne udvikle de olivenfarvede Sporer. Naar Svampen angriber Stænglen ved Grunden, visner eller bortraadner hele Planten, eftersom det er tørrere eller fugtigere Vejr; optræder Svampen længer ude paa Stænglen, dør kun den oven for Angrebsstedet værende Del. Svampen breder sig endvidere ud paa de unge Frugter, hvis angrebne Dele blive brune eller tilsidst sortagtige og standse strax deres Væxt, saa at der opstaar tynde Partier, snart ved Grunden, snart i Midten eller i Spidsen af Agurkerne, som snart gaa aldeles til Grunde.

Det er sandsynligt, at en i Tide anvendt Overpudring med Talk-Blaasten vil hindre eller dog forringe Svampens Angreb. *E. Rostrup.*

Hav den Godhed at undersøge medfølgende Blade af Peberrod. Jeg har i et Tidsrum af ca. 20 Aar jævnlig haft med Peberrodskultur at skaffe, og ingensinde set nærværende Svamp. Planterne ere saa betydelig angrebne, at der næsten ikke er et Blad, som er helt fri. Svampen har først vist sig for ca. 14 Dage siden, da det for første Gang i denne Sommer begyndte at regne, men Væxten har hele Sommeren været kraftig.

Den 10. August 1893. L. P. B. H.

De modtagne Blade af Peberrod vare i usædvanlig høj Grad angrebne af Hvidrust *(Cystopus candidus)*. Denne Snyltesvamp optræder ikke sjælden paa Peberrod, lige som paa mange andre til Korsblomsterne hørende Planter, blandt hvilke den hidtil især har anrettet betydelig Skade i enkelte Aar for Frøavlen af Blomkaal. Hvidrusten hører, trods Navnet, ikke til Rustsvampene men til Algesvampene og er beslægtet med den berygtede Kartoffelskimmel. Hvidrusten optræder meget hyppig paa Hyrdetaske, hvilken Ukrudtsplante man derfor bør søge at udrydde af Haven, og da især fra Nærheden af de dyrkede Korsblomster, saasom Peberrod. Det maa endvidere anbefales at afskære og opbrænde Peberrodbladene, saa snart man ser, at de ere angrebne af de hvide, skorpeagtige Pletter, som Svampen danner over større eller mindre Dele af Bladfladen. En Overpudring med Talk-Blaasten et Par Gange i Forsommeren vil, i Analogi med beslægtede Sygdomme, rimeligvis hindre Svampen i at angribe Bladene. *E. Rostrup.*

Hoslagt tillader jeg mig at sende nogle Camelliablade, der ere angrebne af en Svamp, for at spørge om hvad Sygdommens Navn er, og hvad Middel man kan bruge mod den.

L. T. N.

De modtagne Camellia-Blade vare befængte med en Svamp, som hedder *Fumago Camelliae*, der danner olivenbrune, filtagtige Pletter paa Oversiden af Bladene, dannede af fine grenede Traade (Hyfer), som bære de aflange, en- til flerrummede Knopceller, ved hvis Hjælp Svampen hurtig formerer sig. Den optræder især hyppig i Italien baade i Væxthuse og i det fri paa Blade af Camellia, Citrus og flere andre Planter med læderagtige Blade, og foraarsager en Sygdom, som længe har været kjendt der under Navn af »Mal di cinere« (Askesygdom), vel paa Grund af at Svampen i tør Tilstand bliver askegraa.

Da Svampen sidder temmelig overfladisk, kan den afvaskes, men bedst vil det dog være at foretage denne Afvaskning med en omtrent 2 pCt. holdig Blaastensopløsning. At give Planterne saa megen Sol og Luft som mulig maa ogsaa anbefales.

E. Rostrup.

Hermed sendes en Klase Frankendaler med Anmodning om at faa undersøgt, hvad det er for en Sygdom den er angreben af.

L. T. N.

De modtagne Druer lede af en Sygdom, som jeg har kaldt *Phomasygdom* og som jeg har beskrevet i »Gartner Tidende« for 1890 Side 163—64, til hvilken Artikel jeg tillader mig at henvise. Til de Midler mod Sygdommen, som der er anført, skal jeg dog tilføje, at man i det sidste Par Aar her i Landet med Held har anvendt en gjentagen Overpudring af Vinstokkene med Talk-Blaasten, et yderst fint Pulver, der indhyller Planterne i en Taage, som derefter slaar ned og danner et beskyttende Lag overalt paa Vinstokken. Pulveret fabrikeres især i Holland og forhandles hos Grosserer Bach, Vestergade 19. Pulveret koster, saavidt vides, 20 Øre pr. Pd. — Pustere til Overpudringen faas sammesteds for en halv Snes Kroner.

E. Rostrup.

Jeg har en Vinstok (Frankendaler) i mit Koldhus, som hen i Sommeren begyndte at blive sortplettet paa Bladene. Vær saa venlig at sige mig Sygdommens Navn og Middel derfor.

C. H.

De modtagne Vindrueblade vare paa Oversiden bedækkede med et mere eller mindre sammenhængende kulsort Lag af Branddug, *Fumago vagans*, Den af denne Svamp dannede Skorpe brister let og falder af i Brudstykker, idet den kun staar i løselig Forbindelse med Bladets Cellevæv. Svampen trænger nemlig ikke ind i selve Bladet og drager ikke Næring af dette; men den skader Bladene og derved hele Planten ved at hindre Lysets Adgang og standser Aandedrættet. Det sorte Lag er dannet af mørkebrune, kortleddede Svampetraade, der bære flere Slags forskjelligt formede Knopceller, der tjene til Formering. Branddug optræder fortrinsvis paa Planter, der ere eller nylig have været angrebne af Bladlus. Den af disse afgivne Saft »Honningdug« flyder fra de Blade, der bebos af Bladlusene, ned paa Oversiden af de lavere siddende Blade. I dette klæbrige, glinsende Lag hænge Brandduggens Knopceller, som føres omkring ved Luftstrømninger, let fast og voxer rask ved Hjælp af denne Næring. Medens Branddug er hyppig i det Fri paa Humle og paa mange Træer, f. Ex. Lind, Birk, Blommetræer, især i og omkring Byer, optræder den sjælden i Væxthuse.

Det bedste Middel mod den vil være at ødelægge Bladlusene ved de bekjendte Fremgangsmaader, samt snarest at fjærne alle de af Branddug angrebne Blade af Væxthuset.

E. Rostrup.